MELE'

(kodamanlar ekibi)

Peygamberler mesajının karşısına dikilen şirk gücünün temsilci kadrolarının ortak adı, Türkçe'deki 'kodamanlar' sözcüğüyle ifade edebileceğimiz şer-şirk-menfaat ekibidir. Kur'an'dan öğreniyoruz ki bu ekibin aslî misyonu ve temel niteliği, dinci ve dinsiz çıkar odaklarını, peygamberlerin tehdit ettiği menfaatlerini korumak üzere aynı gaye etrafında ve aynı şemsiye altında toplamaktır. Ekibe en büyük desteği, gelenekleri dokunulmaz kılan şirk dini mensupları vermiştir ve verecektir. Onun için, şirk kodamanları ekibinin en büyük destek merkezi, âdeta hayat kaynağı, her devirde mabet olmuştur ve olacaktır. Bugünkü İslam dünyasında cami, tekke ve türevleri, Hristiyan dünyada ise kilise ve türevleri...

Yine Kur'an'dan öğreniyoruz ki, bu ekip, her devirde vardı ve bundan sonra da olacaktır. Ve bu ekip, Son Peygamber de dahil, bütün peygamberlerin karşısına dikilmiştir; bundan sonra da peygamberler mirasıyla o mirası temsil eden muvahhitlerin karşısına dikilecektir. Hatta bugün, eskiden çok daha organize, çok daha küresel ve tecrübeli bir şirk ekibi olarak icraatta bulunmaktadır. Günümüz dünyasının tevhide karşı şirki, adalete karşı zulmü, emeğe karşı sömürüyü, bağımsızlığa karşı emperyalizmi pazarlayan dinsiz veya dinci tezgâhlarının tümünü bu kodamanlar ekibi yürütmekte, kotarmaktadır. Küresel düzlemde baktığımızda bu kodamanlar ekibi, kendi ülkelerinde, çoğu zaman, küresel emperyalizmin bölgesel valileri gibi çalışırlar. Günümüzde bunlara, daha çok 'eşbaşkan' denmektedir. Bu eşbaşkanlık payesi, bu eserin Firavun maddesinde de gösterdiğimiz gibi, zulüm ve şirk saltanatlarının, kendilerine hizmet edenlere verdiği 'yakınlık payeleri'nden biridir. Bu payeye sahip olmak, firavun saltanatının güvenilir ekibi içinde yer almış olmanın göstergesidir.

Kur'an, zulüm ve despotism saltanatlarının ayakta durması için canla başla çalışan kodamanlar ekibini daha çok mele' kelimesiyle ifade etmektedir. Buna yakın bir tabir, 'âl' tabiridir. Ayrıca, 'kübera' (ulular, büyükler, ağalar) ve 'sadet' (efendiler) sözcükleri de kullanılmaktadır.

Şimdi, şirkin, peygamberler mesaj ve mirasına karşı çeşitli adlar altında tüm zamanlarda sahneye sürdüğü, sadece isimleri ve giysileri değişen bu şer-şirk ve menfaat çetesini daha yakından tanıyalım.

Mele': Aynı Görüşte Birleşen, Heybet ve Gösterişleriyle Ürperti Yaratan Ekip:

Mele' sözcüğü, 22 kez geçmektedir. Bunların yarıdan fazlası, şirk ve zulüm saltanatlarının prototipi ve sembolü olan Firavun saltanatına izafe edilerek kullanılmıştır.

Bunlar; görüntüleri, mevkileri, imkânlarıyla heybet ve ürperti yaratan kişilerdir. (Râgıb, el-Müfredât) Belli ki bunların seçiminde ilim, irfan, ahlak, vukuf gibi, insanı yücelten değerlere değil, insan üzerinde illüzyonist baskılar kuran özelliklere önem verilmiştir. Bugüne bakarsanız, ABD zulüm imparatorluğu, küresel düzeyde istihdam ettiği kodamanlar takımına daima görüntüsü etkili tipleri seçer. Özellikle lider mevkilerine. Bunlar, bahsettiğimiz illüzyonist baskıyı kuracak görüntüye sahiptirler ama bunun dışında hiçbir şeye sahip değillerdir. Özellikle vicdan ve irfandan asla nasipli değillerdir. Çünkü böyle bir nasip, bu insanların zulüm saltanatlarının hizmetine girmelerine daha baştan engel olur. Böyle olduğu içindir ki, zulüm saltanatları içi boş, ama görüntüsü etkili elemanları bulur ve hizmetindeki kodamanlar ekibinin bir yerine monte eder. Bu içi boş, dışı etkili zulüm araçları, bazen çocukluk yıllarından tespit edilerek takibe alınır ve günü geldiğinde sahnelenir.

Kur'an, mele' denen kodamanlar ekibini, daha çok Firavun saltanatını anlatırken gündem yapmakta, böylece bu ekibin serde her zaman doruk noktalara oturacağına dikkat çekmektedir, (bk. burada, Firavun mad.)

Mele', firavun zihniyetlere özgü saltanattan bahseden ayetlerde

on küsur kez geçmektedir. (7/103, 109, 127; 8/54; 10/83, 88; 11/97; 20/46; 23/46; 26/34; 28/20, 32, 38; 43/46) Bu tabir, peygamberlere karşı mücadele eden saltanatların olmazsa olmaz kodaman ekibini ifade etmektedir. Bunlar, ülke içinde daha çok danışmanlık hizmeti veren meddah, yağcı-yalaka besleme takımıdır. Dışta ise zulüm saltanatıyla işbirliği yapan yandaş liderler listesi oluştururlar. Peygamberler mirası, şirk dinini her zorladığında, bu ekip can havliyle öne çıkmakta ve bütün varlığını ortaya koyarak savunma yapmaktadır. Son Peygamber'in tevhit mesajından duyulan kaygıyı ifadeye koyan ayetler de mele' denen bu kodamanları konuşturmaktadır. Zulüm ve şirk saltanatının koruyucu kodamanlarının, tevhit ve adalet mesajından duydukları kaygıyı dile getiren şu feryatlarına bakın:

"Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşıp kaldılar. Ve şöyle dedi bu nankörler: 'Bu adam yalanlar düzen bir büyücü. İlahları bir tek tanrıya mı indirgemiş?! Bu, gerçekten hayret edilecek bir şey!' Temsilcileri olan kodaman grup öne çıktı: 'Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur. Öteki millette işitmedik böyle bir şey. Bu bir uydurmadan başka şey değildir. Öğüt ve uyarı, içimizden ona mı indirildi?"

"Onlar benim zikrimden/Kur'an'ımdan kuşkulandılar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar." (Sâd, 4-8)

Mele' diye anılan kodaman takım üç alt grup oluşturmaktadır:

1. İş ve para ağaları: Karun tip,
2. Yandaş bürokratlar: Hâman tip,
3. Kutsallaştırılmış din adamları: Hâman tip.

Kur'an, Ankebût suresi 39-40. ayetlerde, firavun saltanatlarının bu temel destekçilerinin zulmün sürüp gitmesindeki katkılarınım âdeta fotoğraflamıştır. (Ayrıntılar için bk. burada, Firavun mad.)

MELE' KODAMAN EKİBİNİN BELİRGİN ÖZELLİKLERİ:

İstihbar (kibirlenme, insanları küçük görme): 7/75, 88; 10/75; 23/46

İstiz'af (başkalarını ezip horlama, sömürme): 7/75; 29/1-6

İstihfaf (küçümseme, umursamama, alay etme): 7/66; 11/27, 38; 23/24

Tehdit: 7/88, 90

Dinsizlik ve sapıklıkla itham: 7/60;

Zulüm: Ayrıntılar için bk. burada, Firavun mad. (Ayrıca bk A'raf, 103)

Ataları şaşmaz kanıt yapmak:

Zulüm saltanatlarının kodamanlar kadrosunun tarih boyunca hiç değişmemiş özelliği, sürekli biçimde atalara, ataların kabul ve geleneklerine atıf yapmak, onları hakikatin ve hayatın ölçüsü bilmektir. Ulül azm peygamberlerden biri olan Hz. Nuh'un mücadelesi münasebetiyle bu gerçek şu şekilde önümüze konuyor:

"Yemin olsun, Nuh'u toplumuna resul olarak gönderdik de o şöyle dedi: 'Ey toplumum! Allah'a ibadet edin! O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hâlâ sakınmayacak mısınız?"

"Toplumunun, yönetime destek veren kodamanları şöyle dedi: 'Bu adam, sizin gibi bir insandan başka şey değil; size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz ilk ataları-mız arasında böyle bir şey duymadık. Cinnet getirmiş bir adam-dan başkası değildir o. Belli bir süreye kadar göz altında tutun onu." (Müminûn, 23-25)

Son Peygamber'in, karşısına dikilen Mekke şirk oligarşisinin kodamanlarının da Muhammed'e karşı aynı şeyleri söylediklerini az yukarıda gördük, (bk. Sâd suresi, 1-8)

Bu konunun ayrıntıları için bu eserin, Hanîf ve Ecdatperestlik maddeleri okunmalıdır.

İtraf (servet ve refahla azıp firavunlaşmak): Ayrıntılar için bk. burada, Servet ve Refahla Azmak mad. (Ayrıca bk. Müminûn suresi, 33)

Âl: Eşraf Ve Üstünlerden Oluşan Yakın Çevre:

Râgıb'ın beyanına göre, âl, 'eşraf ve üstünlerden oluşan yakın çevre' demektir, (bk. d-Müfredât) Firavunun şirk dinine dikkat çeken ayetlerde oniki kez kullanılmıştır. (2/49, 50; 3/11; 7/130, 141; 8/52,54; 28/8; 40/28, 45, 46; 54/41) Bunların üçündeki kullanım, de'b (değiştirilmeyen gelenek, âdet) sözcüğüyle yan yanadır. Bu da gösterir ki, şirk ve zulüm zihniyet ve saltanatlarının kodaman takımı, değişmesine asla izin verilmeyen şirk geleneklerinin kararlı ve sadık koruyucuları olmuşlardır ve olacaklardır.

KÜBERA VE SADET: ŞER VE ŞİRK KODAMANLAR]

Efendiler ve kodamanlar tabiri Ahzâb suresi 67. ayette ve tam bizim kullandığımız anlam ve bağlamda kullanılmıştır. Bu kullanım, Kur'an'ın en büyük mucize ihbarlarından biridir ki, İslam ümmetinin felaket sebeplerinin de en önde gelenini tanıtmaktadır. Şimdi bu mucizeler mucizesi ayeti, bünyesinde yer aldığı anlam kümesinin bütünü içinde görelim:

"Hiç kuşkusuz, Allah, inkarcı nankörleri lanetlemiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır. Uzun süre kalacaklardır onun içinde. Ne bir dost bulacaklardır ne de bir yardımcı. Gün olur, yüzleri ateşin içinde evrilip çevrilir de şöyle derler: 'Lanet olsun bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, keşke resule itaat etseydik!' Ve derler ki, 'Rabbimiz! Biz, efendilerimize/mallara ve kitlelere egemen güçlere/ karanlık adına egemenlik kuranlara/yılan, akrep, kurt, arslan gibi korku salanlara/kalp karanlığım temsil edenlere ve ekip başlarımıza/kodamanlarımıza/ putlaştırdığımız kişilere itaat ettik de onlar bizi yoldan saptırdılar! Rabbimiz, onlara iki kat azap ver; onlan büyük bir lanet ile lanetle!" (Ahzâb, 64-68)

Bu beyyinede kullanılan omurga kelimeler 'sadet' ve 'kübera' kelimeleridir. İkisi de çoğul kullanılmıştır. Tâbiûn nesli müfessirlerinden Katâde bin Diâme (ölm. 118/736), ayetteki 'efendiler ve büyükler' tabirinden maksadın 'şer ve şirkte reislik eden-

ler' olduğunu söylemektedir. Rivayet tefsirinin babası sayılan Taberî (ölm. 310/922), de 'sâdet'i 'sapıklıkta öncüler', 'kübera'yı da 'şirkte öncüler' olarak anlamlandırmış, sonuç olarak da şunu söylemiştir: "Bunlar şer ve şirkte reis olanlardır."

Son dönem müfessirlerinden Iraklı Mahmut el-Âlûsî (ölm. 1854), ayette geçen 'efendiler ve büyükler' ifadesiyle ulemanın kastedildiğini söylemektedir: "Bunlar, bir biçimde küfrü telkin edip onu halka süslü püslü gösterirler. (Alûsî, *Ruhu'l-Meânî,* cüz, 22)

Evet, ayette tanıtılanların bir kısmı serde yani haksızlık, zulüm ve kötülükte reistir, bir kısmı da ruhsal-manevî hayatı perişan etmede reistir. Kur'an'ın tezi şudur: Bu şer ve şirk öncüleri, kendilerine itaat edenler buldukça palazlanır, yücelir, ilahlaşırlar. Bu süreçten iki kötülük putu doğar:

1. Maddî-sosyal hayata egemen olan despot put (firavun ve yakın çevresi),

2. Manevî-ruhsal hayata egemen olan Allah ile aldatıcı put (efendi, şeyh, veli vs. adıyla kutsallaştınlan şeytan evliyası).

Kur'an, Zühruf suresi'nde getirdiği devrimle bu tipleri üretenlerin bunlara itaat edenlerin ta kendileri olduğunu bildirmiştir. Dikkat edilmelidir ki, Zühruf suresinde de Ahzâb suresinde de 'put yaratma'nın sebebi olarak kullanılan kelime aynıdır: İtaat. Yani maddî ve manevî despotlara itaat. İtaat kelimesi iki ayette de fiil kullanımdır ve geçmiş zaman kipi seçilmiştir. Buda gösterir ki, ayette dikkat çekilen bela 'tasavvur edilmiş bela' değil, 'tahakkuk etmiş bela'dır. (Ayrıntılar için bizim *'Kur'an'ın Yarattığı Mucize Devrimler'* adlı eserimize bakılmalıdır)

Ayette kullanılan omurga kelimelerden birincisi olan 'sadet', efendi, mallara ve kitlelere egemen olan güçlü kişi, karanlık adına egemenlik kuran, vahşi ve zehirli hayvanlar gibi korku salan, kalp katılığını temsil eden kişi demektir. İkinci kelime olan kübera ise ekip başı, kodaman, putlaştırılmış kişi demek. Kur'an, bu kelimenin tekilini, iki yerde, put anlamında kullanmıştır. (Enbiya, 58, 63) Aynı kökten ve aynı anlamda olan 'Ekâbir' sözcüğü ise 'toplumun mücrimleri' yani ağır suçluları olarak nitelendirilmiştir. (En'am, 123)

Unutmayalım ki bütün putlar, putlaştırılmış kişilerin birer dönüşümüdür. Mekke oligarşisinin taptığı putlar da başlangıçta saygın insanlardı. Onları yücelte yücelte tapılacak ilahlar haline getirdiler. Eski Yunan'ın tanrılar panteonundaki ilahlar da başlangıçta birer ünlü ve saygın kişi idiler. Bu kişilerin her ölenini Yunan paganizmi 'ona saygı' adı altında panteona koydu ve zaman içinde her birine ilah payesi verdi. Bu Yunan geleneği, İslam tarihinde tarikatlar tarafından tarikat şefleriyle onların türbelerine uygulanan ilahlaştırma yönteminin prototipidir. Elbette ki İslam tarihinde iş bu kadar açık ve pervasız yapılamamıştır; çünkü Kur'an tevhidi ve Hz. Peygamber'in icraatı buna açıkça karşıdır. Bu bilindiği cindir ki, putlaştırma tezgâhı önce peygamberi putlaştırarak ondan gelecek engellemeyi ustalıkla saf dışı etmiş, ardından da keyfine uygun kim varsa onları birer alt-ilaha dönüştürüp tarikatlar panteonuna eklemiştir.

Tarikat şecereleri, eski Yunan'ın ilahlar panteonunun İslam edasıyla ortaya sürülen versiyonları olarak görülebilir.

Klasik tefsirler, Ahzâb suresinin mucizeler mucizesi 67. ayeti üzerinde hiç durmamıştır. Bazılarında bu ayetin sadece metni verilmekle yetinilmiştir. Hatta bazılarında (mesela Hanefîliğin müfessir fakîhi el-Cassâs'ın *Ahkâmu'l-Kur'an'mda)* ayetin metni bile kayda geçirilmemiştir. 'Müfessirlerin Babası' unvanını taşıyan Fahreddin er-Râzî (ölm. 606/ 1209), ünlü tefsiri *'Mefâtîhü'l-Gayb'da.* bu ayetteki yaratıcı mucizeye tek kelimeyle değinmez. Diğer ayetlerde verdiği ve bazen sayfalarca sürdürdüğü o kılı kırk yaran açıklamalarının tek cümlesini bu ayetin tefsirinde göremezsiniz. Tefsirde çağımızın Râzisi gibi gördüğümüz Elmahh Hamdi (ölm. 1942) üstadın da aynı yolu izlediğini, bu ayetle ilgili tek cümle söylemediğini görmekteyiz. Çünkü üstat Elmalın, bu ayetle ilgili tek cümlelik bir tefsir yapsa, onunla bile bir yerlere ve birilerine çarpacağını pekâla bilmektedir. Ve böylesi durumlarda "Söz gümüşse sükût altındır" fehvasınca hareket etmektedir. Tefsirinin birçok yerinde böyle yapmıştır.

Kodamanların peygamberlerden rahatsızlığının temelinde, bu 'kübera' hegemonyasının (Kur'an bunu aynı kökten bir kelime olan 'kibriya' sözcüğüyle ifade ediyor) elden gitmesi korkusunun yattığı, bir beyyinede açıklanıyor. Kübera despotların kibriya (ululuk, yücelik, ağalık) tutkularının merkeze oturdulduğu o beyyineyi okuyalım:

"Musa dedi ki, 'Gerçek size ulaştığında böyle mi konuşuyorsunuz? Büyü müdür bu? Büyücülerin kurtuluşu yoktur.' Dediler: 'Sen bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden bizi çeviresin de bu toprakta devlet ve ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz, ikinize de inanmıyoruz." (Yunus, 77-78)

Demek ki, tarih diyalektiğinin, başka bir deyişle, tarih boyunca sürüp giden mücadelenin temelinde teoloji dalaşı değil, mevki ve egemenlik kaygısı vardır. Ne peygamberler salt teolojik çekişme için savaş vermiştir ne de şirk kodamanları. Savaşın arkaplanında egemenliğin ele geçirilmesi veya yönlendirilmesi vardır. Ancak, bu ele geçirme ve yönlendirmede, peygamberler insan haklarının ihyacısı, şirk zorbaları ise insan haklarının imhacısı olarak sahnededirler. Bundan, yine tarihin diyalektiği adına çıkarılacak sonuç ise şudur:

Adlan ve teolojik açıdan konumları ne olursa olsun, insan haklarının ihyası için uğraşanların tümü, peygamberlerin yolunda ve yanında sayılmalıdır. Adlan ve teolojik açıdan konumları ne olursa olsun, insan haklarının imhası için uğraşanların tümü, peygamberlerin karşısında sayılmalıdır. Kur'an'ın yaptığı ve yapılmasını istediği de budur.

İnsan haklarını ihlal edenleri, namazlı niyazlı da olsalar, dini inkâr etmiş sayıp lanetleyen Mâûn suresi, bu gerçeğin, mucizeler mucizesi Kur'an beyyinesi olarak insanlığın elindedir. Bu hayatî konunun ayrıntıları için bizim *'Mâûn Suresi Böyle Buyurdu'* adlı eserimiz okunmalıdır.